

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

[Capvt. I.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

EVANGELIVM SECUNDVM IOANNEM.

N PRINCIPIO ERAT SERMO

& sermo erat apud deum, & deus erat ille ser-

Imo. Hic erat in principio apud deum. Omnia
per ipsum facta sunt: & sine eo factum est nis-
hil, quod factum est. In ipso vita erat, & vita

erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebrae eam non apprehen-
derunt. Erat homo missus a deo, cui nomen Ioannes. Hic venit ad te-
stificandum, ut testaretur de luce, ut oculi crederent per ipsum. Non erat ille
lux illa, sed missus erat, ut testaretur de luce. Erat lux illa, lux ve-
ra: quae illuminat oculum hominem vniuersitatem in mundum. In mundo erat,
& mundo per ipsum factus est, & mundo eum non cognouit. In
sua venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, de-
dit eis ut liceret filios dei fieri, videlicet his qui credidissent in no-
men ipsius: Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque
ex voluntate viri, sed ex deo nati sunt. Et sermo ille caro factus
est, & habitauit in nobis, & conspexitus gloria eius, gloria ve-
lut unigenita patre, plenus gratia & veritate. Ioannes testatur de
ipso, & clamans dicens: Hic erat de quo dicebam, qui cum me sequere-
tur, antecessit me, qui prior me erat. Et de plenitudine eius nos oculi
aceperimus, & gloriam per gloriam, quae lex per Mosen data est, gloria & veri-
tas per Iesum Christum exorta est. Deum nemo vidit in qua: Unigeni-
tus filius, qui est in sinu patris, ipse enarrauit. Et hoc est testimonium
Ioannis, quem miserant Iudei ab Hierosolymis sacerdotes & leui-
tas, ut interrogarent eum: Tu es? Et confessus est, & non negauit

SECVNDVM.

Et confessus est, inquiēs, nō sum ego Christus. Et interrogauerūt eū: Quid ergo? Helias es tu? Et dicit: Non sum. Es tu propheta ille? Et respōdit: Nō. Dixerūt ergo ei: Quis es, vt respōsum demus his qui miserunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamātis in deserto, dirigite viā dñi, sicut dixit Esaias ppheta. Et qui missi fuerant, erant ex pharisæis. Et interrogauerūt eū, ac dix erunt ei: Cur ergo baptizas, si tu nō es Christus, neq; Helias, neq; ppheta? Respōdit eis Ioānes, dicens: Ego baptizo aqua, sed me dius vīm stat quē vos nescitis. Ipse est qui cū me sequerec̄t antec̄cessit me, cuius ego non sum dignus vt soluā corrigiā calciamen/ ti. Hæc in Bethabara facta sunt trans Iordanē, vbi Ioannes bap/ tizabat. Postero die vidit Ioānes Iesum venientē ad se, & ait: Ecce angnus ille dei, qui tollit peccatū mundi. Hic est de quodicebā: Post me venit vir, qui me antec̄cessit, q̄a prior me erat, & ego n̄e/ ciebam eū, sed vt manifestus fiat Israeli, propterea veni ego aqua baptizans. Et testatus est Ioannes, dicens: Vidi spiritū descendente specie columbœ de cœlo, & mansit super eū, & ego nō noueram eū, sed q̄ misit me vt baptizarē aqua, is mihi dixit: Sup quē vi/ deris sp̄m descendente ac manente super eū, hic est qui baptizat sp̄m sancto. Et ego vidi & testaus sum, hunc esse filiū dei. Postero die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo, & intuitus Iesum ambulantem, dicit, Ecce angnus ille dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentē, & secuti sunt Iesū. Cōuersus aut̄ Iesus, & cōspicatus eos sequentes se, dicit eis: Quid queritis? Qui dixe/ runt ei: Rabbi, quod dicit, si interpreteris, magister, vbi habitas?

Dicteis: Venite & videte. Venerunt, videruntque ubi maneret & apud eum manserunt die illo: Hora autem erat ferme decima. Erat Andreas frater Simonis Petri, unus ex duobus qui audierant a Ioanne, & secuti fuerant eum. Reperit hic prior fratrem suum Simonem, & dicit ei: Inuenimus Messiam, quod est, si interpreteris, vincitur. Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus eum Iesus dixit: Tu es Simon filius Iona, Tu vocaberis Cephas, quod sonat, si interpreteris, lapis. Postero die voluit Iesus exire in Galileam, & reperit Philippum, & dicit ei: Sequere me. Erat autem Philippus a Bethsaida civitate Andreæ & Petri, Reperit Philippus Nathanael, & dicit ei: De quo scripsit Moses in lege & prophetæ, inuenimus Iesum filium Ioseph Nazarenus. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Primum quod te Philippus vocaret cum esses sub ficu, videbam te. Respondebat Nathanael, & ait ei: Rabbi, tu es ille filius dei, tu es ille rex Israel. Respondebat Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi, videbam te sub ficu, credis: maiora his videbis. Et dicit ei: Amen amem dico vobis: post hac videbitis celum apertum, & angelos dei ascendetes ac descendentes super filium hominis.

¶ CAPVT. II.

e T die tertia nuptiarum fiebant in Cana Galileæ, & erat m̄ Iesu ibi. Vocatus est autem & Iesus ac discipuli eius ad nuptias. Et ubi defecisset vinum, dicit m̄ Iesu ad eum: Vinum non habet. Dicit ei Iesus, Quid mihi tecum est mulier? Nodum venit hora